

Afgiftekantoor
1700 Dilbeek 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS

1e trimester 2001
5e jaargang nr. 2

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral do Menor

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 Dilbeek 1
2/2788

«LIJN1»
«LIJN2»
«STRAAT»
«STAD»
«LAND»

Itterbeek, juni 2001

Beste vrienden van Freddy,

Eigenlijk is deze inleiding overbodig, want Freddy is hier bij ons en beschrijft, beter dan wie ook, waar het om gaat. Zonder onze steun en de hulp van velen dreigt zijn levenswerk, de Sitio van "Pastoral do Menor de Alagoinhas" vleugellam te worden.

Persoonlijk durf ik deze mogelijkheid echt niet onder ogen te zien... Waartoe zou dan al die jarenlange inzet van honderden vrijwilligers, die elkaar opvolgden, gediend hebben? Wat zou er dan overblijven van het sprankje hoop in de harten van de honderden kinderen en tieners die hier hun enig houvast vonden en hier weer leerden leven?

Het project mag en zal niet teloorgaan. Laat er ons met zijn allen onze schouders onder steken.

Onze welvaart kan beslist nog een bijkomende inspanning verdragen. Wij vragen geen aalmoes – zo gekregen, zo verteerd – maar een gebaar van solidariteit om jonge mensen, nu en in de toekomst, een echte overlevingskans te bieden.

Welstand met anderen delen is een voorrecht. Laat er ons dankbaar gebruik van maken!

De Redactie

Beste Vrienden allemaal,

Ondertussen zijn we weer in het land om van een beetje verlof te genieten. Van veel verlof is er voorlopig niet veel spraak. Zoals je wel al in het vorige nieuwsnummer hebt kunnen lezen staat er onze "Pastoral do Menor" financieel helemaal niet goed voor. Ik weet dat ik je hulp inriep, en ik ben er absoluut van overtuigd dat heel wat mensen onder jullie daar dan ook edelmoedig gevolg aan hebben gegeven. Hiervoor mijn oprechte dank. Ik van mijn kant ben hard aan het rondlopen om andere mensen, organisaties en ondernemingen warm en gevoelig te maken voor ons werk en vooral voor onze jongens en meisjes waarmee wij iedere dag opnieuw bezig zijn, opdat zij later toch een menswaardiger leven zouden kunnen hebben. Ik ben al op weg geweest hier in Vlaanderen, in Nederland, Engeland en Frankrijk. Later volgen nog Duitsland, Italië, Spanje en Portugal. Toch wel een zeer zware karwei. Maar het blijft te doen omdat ik de Hand van hierboven voel en ervaar in deze zoektochten.

Zwaar ook was het feit dat onze pa weerom een zeer acuut en zwaar hartinfarct doormaakte. Het waren uiterst bange dagen voor ons, zeker voor ma, terwijl hij in de intensieve zorgen verzorgd werd. Stilaan groeide ook toch weerom de hoop op beterschap, zeker toen hij reeds na enkele dagen werd overgebracht naar de gewone ziekenkamer. Hij herstelde beetje bij beetje en is dan een paar dagen geleden weer thuis gekomen. Zijn gezondheid heeft er zeker bij ingeboet. Maar het belangrijkste is dat hij weer thuis is. Gelukkig maar. Ondanks alles was ik toch blij dat ik juist thuis was als het voorviel.

Het is dan nu ook weer eens de gelegenheid om het werk opnieuw vanop afstand te bekijken en te evalueren. Ik zie dat het simpel werk van kinderen opzoeken en tegenkomen op de straat en alzo wat naar hun levensverhaal te luisteren, nu een gigantisch werk is geworden met vele verschillende goed georganiseerde sectoren. Regelmatig krijgen we de laatste tijd ook wel wat bezoekers over de vloer. Allen zijn ze gegrepen door de omvang van de organisatie.

Een goeie maand geleden kregen we er twee coöperanten bij, uitgezonden door de NGO "Volens". Het zijn Peter (Pedro) en Hannie (Joana), Nederlanders, iets ouder dan 30 jaar. Toffe mensen. Zij gaan ons vooral helpen in de sectoren van de beroepsschool en de sociale begeleiding. Zijzelf beschreven het als volgt in hun eerste rondschriven: "... We zijn gevraagd hier te komen werken door een Belgische ontwikkelingsorganisatie, Volens. Volens zendt ons uit voor minimaal 2 jaar, met mogelijke verlenging tot 6 jaar. We hebben er beiden een baan. Peter's werk zal zich gaan afspelen in de beroepsschool en officieel wordt hij hier "adviseur": trajecten uitzetten voor stages en werk voor afgestudeerden. Voor Hannie is er een contract als "pedagogisch medewerker" zonder duidelijke taakomschrijving. Zij zal gaan beginnen met enkele maanden "meedraaien" bij de verschillende projectonderdelen. Daarna wordt samen bekeken wat de beste werkplek is, of welke combinatie van werkplekken. We gaan wonen op het terrein van de "PAMA"...". We heten hen van harte welkom en onze kinderen en jongeren, meisjes en jongens, dragen hen al op handen.

Tijdens mijn verblijf hier in België is er daar dan wel al het een en het ander gebeurd! Het voornaamste is wel het volgende. Een maand geleden werd één van onze jongens, Sidney, 14 jaar bij het naar huis gaan 's avonds, doodgeschoten.

Hij werd al een tijd lang onder druk gezet om drugs te verkopen, wat hij moedig weigerde. Het werd zo erg en gevaarlijk dat wijzelf al bijna besloten hadden om hem een tijd bij ons op te nemen in de gezinsvervangende woningen. Het heeft niet mogen zijn.

Het hoeft dan ook geen betoog dat alle jongens en meisjes, opvoeders en mensen uit de beheerraad enkele dagen heel bedroefd en ontmoedigd hebben rondgelopen. Het blijkt enkele dagen op de "Pastoral" heel stil te zijn geweest. Maar ja, ... het kan niet anders. Spijtig genoeg is hij niet de enige of de eerste en ikzelf vrees dat hij ook niet de laatste zal zijn. Het is wel duidelijk, in ieder geval, dat we nog heel wat werk voor de boeg hebben. Preventie blijft het belangrijkste.

Ondertussen werd ik op 5 juni, 30 jaar geleden, door Mgr Schoenmaeckers tot priester gewijd. Tijd dus om onze Lieve Heer hiervoor speciaal te bedanken. Ik doe het op mijn manier. Op 1 juli vertrek ik vanuit St Jean-Pied-Port (in het zuiden van Frankrijk aan de voet van de Pyreneeën) te voet naar Santiago de Compostela. Ik zal jullie allen in mijn hart meenemen. Ik hoop er aan te komen den 31ste. Onmiddellijk daarna ga ik voor een paar dagen naar Portugal. Daar ga ik nog een paar bedrijven opzoeken en aanspreken ten voordele van de overleving van onze PAMA en vooral ... mijn vrienden er een goedendag zeggen!

Beste Vrienden, zo heb je dus weerom wat nieuws uit Brazilië. Ik wens jullie allen nog het allerbeste. Hopelijk kom ik enkele van jullie vroeg of laat hier in België, of weet waar ook, ergens tegen. Tot het volgend boekje.

Freddy

MISSIE VAN DE UNO GESCHOKT DOOR HET GEWELD IN BAHIA

Een vertegenwoordiging van het Hoog Commissariaat voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties was geschokt door de getuigenissen van de slachtoffers van geweld en door de verslagen die ze ontving over de schending van de mensenrechten in de staat Bahia. De groep vertegenwoordigers hielden een openbare vergadering met de Mensenrechtencommissie van het deelstaatparlement enkele dagen geleden. De cijfers over het geweld in Bahia deden de mensen van de UNO schrikken. Verbijsterd waren ze over de getuigenissen van mensen wiens familieleden vermoord werden en over de handelingen van de Militaire Politie en het Gerecht.

Volgens de rapporten van de Mensenrechtencommissie van het deelstaatparlement zijn tussen 1996 en 1996 in totaal 438 moorden gepleegd die toegeschreven worden aan uitroeiingsgroepen, een soort doodseskaders waarin vele gevallen leden van de politie in hun vrije uurtjes de klussen opknappen die ze tijdens hun diensturen, en dus officieel, niet mogen doen. In diezelfde periode werden ongeveer 200 kinderen vermoord. Tussen 1991 en 1999 werden tien journalisten vermoord. In 1998 en 1999 alleen al werden 25 homoseksuelen op gewelddadige wijze omgebracht. Tussen april 2000 en april dit jaar werden 547 gevallen van seksueel misbruik tegen minderjarigen geregistreerd. In totaal werden gedurende de laatste vijf jaar 1,734 lijkens begraven op een illegale manier en zonder identificatie, de meerderheid hiervan waren negers en armen. Uit deze cijfers blijkt dat Bahia de op twee na gewelddadigste deelstaat van het federale Brazilië is.

Ook de sociale indicatoren van Bahia deed de mensen van de UNO met verbijstering slaan. Slechte sociale indicatoren zijn ook een aanslag op de menselijke waardigheid en op de mensenrechten. Officieel schommelt de werkloosheid in de hoofdstad Salvador rond de 10%, maar andere bronnen spreken over een werkloosheidsgraad tussen de 20 en de 30%. En werkloosheid betekent in Brazilië geen inkomen! Volgens recent cijfers zouden 42,000 families in Salvador geen inkomen hebben en 32,4% van de families bevinden zich in de onderste inkomensklasse. 46% van de families beschikt niet over een reguliere huisvuil ophaling. De openbare schuld van de staat Bahia is tussen 1997 en 2000 met 48,8% gestegen en bedraagt momenteel zo'n 4 miljard Dollar.

Verder werd meegedeeld aan de vertegenwoordigers van de UNO dat Bahia op de 25ste plaats staat tussen de 27 staten wat analfabetisme, en op de 10de plaats wat schoolverzuim betreft. In het jaar 2000 werden gemiddeld per dag in Bahia 10 nieuwe gevallen van tuberculose vastgesteld. Bahia, dat wat BNP betreft de zesde staat van het land is, komt pas op de 21ste plaats (op een totaal van 27) wat levenskwaliteit betreft.

In het jaar 2000 werden in Salvador 2.870 geweldsdoden geregistreerd, bijna de helft daarvan waren moorden. Daarmee is de hoofdstad van Bahia de vierde meest gewelddadige stad van Brazilië, na Rio de Janeiro, Sao Paulo en Vitoria. Het geweld teistert vooral de arme wijken en komt vooral voor in de leeftijdscategorie van 15 tot 39 jaar.

Deze onthutsende cijfers worden nog verergerd door de grote straffeloosheid waardoor vele misdadigers op vrije voeten blijven, zeker als het leden van de politie betreft. Het geval van Cristiano Carvalho dos Santos is daarbij zeer tekenend. Deze jongeman werd vorig jaar in november door een politieagent neergeschoten in een bar in een kustplaats vlakbij Alagoinhas. De politieman, die vergezeld was door een vrouwelijke collega en een agent in burger, had het aan de stok gekregen met een groepje jongeren. In het heetste van de discussie opende hij het vuur en raakte daarbij Cristiano, die niks met het voorval te maken had, maar toevallig in de buurt was. Na een lange kalvarietocht langs gerechtshoven en dankzij de gestage druk van mensenrechtencommissies werden de drie politieagenten pas enkele dagen geleden opgepakt, aanvankelijk waren ze gewoon in hun functie overgeplaatst naar een andere stad. Ze zitten momenteel vast maar met zoveel privileges dat ze zich naar eigen zeggen niet als gevangenen voelen. Verwacht wordt trouwens dat ze binnen de kortste keren terug vrij zullen komen.

Zoals dit zijn er nog meer gevallen van officiële straffeloosheid op te sommen, en dat niet alleen in de deelstaat Bahia, waar een mensenleven soms veel minder waard is dan het leven van een hond, vooral dan nog als die mens arm en zwart is, kenmerken echter die meestal samengaan.

Guy De Nocker

Bron : krant "A Tarde" van 14/06/2001

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Gezien de omstandigheden waarmee het project van Freddy momenteel af te rekenen heeft, is iedere extra inspanning meer dan welkom.

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening:

000-0173311-69

van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijks totaal van je giften minstens 1.000 Fr. bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

